

12-05-2014

Undervisningsminister Christine Antorinis skriftlige svar til medlem af Folketinget Alex Ahrendt-
sen(DF) på spørgsmål af 2. maj 2014 (nr. S 1408)

”Hvad er ministerens holdning til at indføre et taxameter i gymnasierne baseret på fag, og vil det medføre et objektivt taxametertilskud, så der derved ikke bliver forskel på HHX- og STX-taxametertilskuddene?”

Svar:

Til de almengymnasiale uddannelserydes tilskud allerede delvis på baggrund af fag i form af en tillægstakst til elever, der består fysik, kemi, biologi, bioteknologi eller musik på A-niveau. Samtidig ydes der et tilskud til en studieretning pr. institution i græsk og latin, og til musikalsk grundkursus til undervisning på særhold. Tilskuddene er begrundet i dels et politisk ønske om at opretholde en regional fordeling af mindre fag, dels med henblik på at støtte visse særlig udstyrstunge fag på Aniveau.

Tilskuddene til fag blev fastsat i forbindelse med, at de almene gymnasier blev overført udgiftsneutralt fra amterne til staten i forbindelse med kommunalreformen, jf. min besvarelse af BUU spm. 61 (Alm.del) af 2. marts 2012. Tilskudsordningen indebar således ikke i sig selv merudgifter.

En udvidelse af et fagbaseret tilskudssystem til de erhvervsgymnasiale uddannelser, svarende til det der kendes på de almengymnasiale uddannelser, vil ikke i sig selv udligne forskellen mellem tilskuddene til hhx og stx.

En generel omlægning af tilskudssystemet til at være baseret på fag vil efter min opfattelse øge kompleksiteten i tilskudssystemet markant, og vil ikke nødvendigvis medføre øget objektivitet, da taksterne til de enkelte uddannelser er politisk fastsat på de årlige finanslove og er udtryk for en politisk prioritering, jf. mine besvarelser af BUU spm.29 (Alm. del) af 10. januar 2012, BUU spm. 172 (Alm. del) af 5. april 2013, BUU spm. 271 (Alm. del) af 5. september 2013 samt BUU spm. 81 (Alm. del) af 6. februar 2014.

Sidstnævnte mener jeg er et grundlæggende fornuftigt princip som efter min opfattelse hænger tæt sammen med bloktilskudsprincippet og selvejet, og som medfører, at institutionerne har vide frihedsgrader til at anvende det beregnede tilskud til uddannelsesformål. Institutionerne har efter min opfattelse det bedste grundlag for at vurdere og prioritere, hvordan det samlede tilskud bedst anvendes lokalt, herunder i forhold til de lokale omkostningsvilkår der måtte gælde i forhold til fx det enkelte fag.

Christine Antorini